

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 75/12
v Luxemburgu 12. júna 2012

Návrhy generálneho advokáta vo veci C-283/11
Sky Österreich GmbH/Österreichischer Rundfunk (ORF)

Generálny advokát Bot sa domnieva, že obmedzenie finančnej náhrady, ktorú je povinná platiť televízna stanica za možnosť použiť krátke sekvencie z udalostí, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti, ako sú napríklad futbalové zápasy, je odôvodnené

Toto obmedzenie vytvára spravodlivú rovnováhu medzi rôznymi dotknutými základnými právami

Smernica o audiovizuálnych mediálnych službách¹ priznáva televíznej stanici možnosť nadobudnúť výlučné práva na vysielanie udalostí, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti, ako sú napríklad futbalové zápasy.² Televízna stanica, ktorá má takéto výlučné práva, musí však iným staniciam so sídlom v Európskej únii umožniť používať krátke sekvencie, ktoré im umožnia vysielat' krátke spravodajstvo o týchto udalostiach. Na tieto účely uvedená televízna stanica musí poskytnúť ostatným staniciam prístup k svojmu signálu, aby im umožnila voľne si vybrať krátke sekvencie. Podľa smernice finančná náhrada spojená s týmto použitím nesmie prevýšiť výšku dodatočných nákladov priamo spôsobených poskytnutím tohto prístupu.

Sky vysielala v Rakúsku prostredníctvom satelitu šifrovaný digitálny televízny program „Sky Sport Austria“. Nadobudla výhradné právo vysielat' na území Rakúska niektoré zápasy Európskej ligy počas sezón 2009/2010 až 2011/2012. Sky podľa vlastných tvrdení každoročne vynakladá na licenciu a výrobné náklady niekoľkých miliónov eur.

Na žiadosť ORF (verejnoprávny rakúsky vysielateľ), rakúsky regulačný orgán pre oblasť komunikácií, KommAustria, v decembri 2010 rozhodol, že Sky musí ORF priznať právo vysielat' krátke spravodajstvo o zápasoch Európskej ligy, na ktorých sa zúčastnili rakúske tímy. ORF mala Sky zaplatiť len náhradu nákladov za prístup k satelitnému signálu, ktoré boli v prejednávanej veci nulové.

Sky sa domnieva, že systematický zákaz poskytovania náhrady držiteľom výhradných práv na vysielanie s cieľom umožniť ostatným staniciam používať krátke sekvencie je nespravodlivý. Bundeskommunikationssenat (Spolkový senát pre komunikácie) (Rakúsko), ktorému bol spor predložený na rozhodnutie, sa Súdneho dvora pýta, či smernica, ktorá obmedzuje finančnú náhradu za dodatočné náklady priamo spôsobené zaobstaraním prístupu k týmto sekvenciám, predstavuje odôvodnený zásah do slobody podnikania a práva vlastniť majetok držiteľov výhradných práv.

Vo svojich dnes prednesených návrhoch generálny advokát Yves Bot uvádza, že sloboda podnikania a právo vlastniť majetok sú zaručené Chartou základných práv Európskej únie. Domnieva sa, že napadnuté ustanovenie smernice zasahuje do týchto základných práv priznaných

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (Ú. v. EÚ L 95, s. 1).

² Smernica však členským štátom umožňuje, aby zabezpečili, že udalosti, ktoré považujú za udalosti veľkého významu pre spoločnosť, neboli vysielané takým spôsobom, ktorý by pripravil podstatnú časť verejnosti o možnosť takéto udalosti sledovať prostredníctvom priameho prenosu alebo prostredníctvom záznamu vo voľne dostupnej televízii.

držiteľom výhradných vysielacích práv, keďže už nemôžu slobodne rozhodovať o cene, za ktorú poskytnú prístup ku krátkym sekvenciám z udalostí.

Tento zásah je však odôvodnený, v dôsledku čoho nie je napadnuté ustanovenie smernice v rozpore s Chartou základných práv. Týmto ustanovením totiž normotvorca Únie vytvoril spravodlivú rovnováhu medzi slobodou podnikania a právom vlastníť majetok subjektov, ktoré sú držiteľmi výhradných vysielacích práv, na jednej strane, a slobodou prijímania informácií a pluralizmom médií na druhej strane. Navyše v kontexte vytvárania európskeho názorového a informačného priestoru je obmedzenie náhrady za náklady priamo spôsobené zaobstaraním prístupu najúčinnnejším prostriedkom na zamedzenie rozdelenia šírenia informácií medzi členské štáty a podľa hospodárskeho významu televíznych staníc.

Generálny advokát zdôrazňuje, že zásah napadnutého ustanovenia smernice do slobody podnikania a práva vlastníť majetok vysielateľov je podstatne zmiernený určitým počtom podmienok a obmedzení stanovených pre právo na krátke spravodajstvo. Toto právo sa uplatňuje len vo vzťahu k udalostiam, ktoré vyvolávajú veľký záujem verejnosti. Navyše poskytnuté sekvencie možno použiť výlučne na „všeobecné spravodajské programy“ a len na účely krátkeho spravodajstva. Okrem toho by trvanie krátkych sekvencií nemalo presiahnuť 90 sekúnd. Nakoniec povinnosť sekundárnych vysielateľov uviesť zdroj krátkych sekvencií zaručuje držiteľom výhradných práv reklamu.

Generálny advokát tiež uvádza, že stanoviská, ktoré zaujali tak Verfassungsgerichtshof (Ústavný súd) (Rakúsko), ako aj Bundesverfassungsgericht (Spolkový ústavný súd) (Nemecko) nič nemenia na jeho závere. Podľa týchto súdov, právo na krátke spravodajstvo by sa nemalo priznať bezodplatne a malo by viesť k úhrade primeranej odmeny alebo primeranej protihodnoty. V tomto kontexte by mohlo dôjsť aj k zohľadneniu nákladov na výhradné práva. Generálny advokát sa však domnieva, že zváženie rôznych dotknutých základných práv, ktorá treba vykonať, si nevyhnutne nevyžaduje rovnakú odpoveď, keď sa uskutočňuje na vnútroštátnej úrovni a keď sa uskutočňuje na úrovni Únie. V prejednávanej veci požiadavky spojené s dobudovaním vnútorného trhu a vytvorením jednotného informačného priestoru svedčia v prospech prijatia takého ustanovenia normotvorcom Únie, ktoré predstavuje kompromis medzi bezodplatným poskytnutím práva na krátke sekvencie a finančnou spoluúčasťou sekundárnych vysielateľov na nákladoch nadobudnutia výhradných vysielacích práv.

UPOZORNENIE: Súdny dvor nie je viazaný návrhmi generálneho advokáta. Úlohou generálnych advokátov je nezávisle navrhnúť Súdnemu dvoru právne riešenie vecí, ktorá im bola pridelená. Sudcovia Súdneho dvora od tohto momentu začínajú v tejto veci poradu. Rozsudok bude vyhlásený neskôr.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) návrhov sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň ich prednesu.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ +352 4303 5499